

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Ἡλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Βασίλειε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλύν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα, διὸ σὲ μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συστήματα, παμμακάριστε ἔτρωσας, φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι, χοροὶ Ἄσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρά, τῶν σῶν ἀγῶνων τὴν καρτερότητα, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πίστει σὺν τούτοις τιμώμεν σε, ὡς φωστήρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ ρεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτῆς τε τὴν ἄφθαρτον, ἀντηλλάξω δόξαν, καὶ ἀντ' ἐξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασιλεία, ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν Ἄσωματοῖς Βασίλειε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄνθρακα κύησασα, ὃν Ἡσαΐας τεθέαται, τῆ λαβίδι τὸ πρότερον, φρικτῶς ὑπεδέξατο, χρόνων δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, σάρκα ὀφθέντα καὶ βροτῶν, τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα, πυρὶ τῷ τῆς θεότητος, τὰς ἁμαρτίας κατάφλεξον, τὰς ἐμᾶς Θεονύμφευτε, καὶ παντὸς ρύπου πλύνόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὧς μήτηρ δακρύουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγγων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε, Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῆ ποιίμνη σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτήσω τὴ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τὴ πτωχεία τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν τελευταίην συντόμως μέλπω, Πάτερ.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Τὸ ἄφραστον φῶς σοὶ καὶ τριλαμπές, ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ, βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνέτειλε Πάτερ καὶ δικαίων, ἡ εὐφροσύνη ἀξίως ἐδέξατο.

Ἦνοιγησαν πύλαι σοὶ τῆς Ἐδέμ, καὶ Ἀρχιερεῦσι, προσετέθης Ἀρχιερεὺς, καὶ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησία, συνηριθμήθης Βασίλειε ἔνδοξε.

Νοός σου τὸ ὄμμα προκαθαρθεῖς, ἀνήλθες εἰς ὄρος, ἀρετῆς, ὡς ἄλλος Μωσῆς, διὸ καὶ τὸν ὄντα θεωρήσας, προσεκολλήθης αὐτῷ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ καθυπόστασιν ἐνωθεῖς, τὴ ἐκ σοῦ ληφθείση, ὁ τῶν ὄλων Δημιουργός, προῆλθεν ἀφράστως Θεομήτορ, καὶ τοῖς βροτοῖς ὁμιλῆσαι ἠυδόκησεν.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Ἡ ἀξιοθαύμαστος, καὶ παναοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων, κατευφραίνει συστήματα.

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος Ὅσιε, καὶ τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος, τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τέλος τὸ μακάριον, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν Ὅσιε, τῶν ἐκλεκτῶν, ὡς ἐκλελεγμένος, ἐπαξίως ἀπέιληφας.

Θεοτοκίον

Ἐχων σὲ βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ, ἔχων σὲ προστάτιν, τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσθήσομαι.

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ὡς ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφέ, καὶ φωτίζει τὴν κτίσιν, Βασίλειε θεῖοις σου, καταυγάζουσα θαύμασιν, ἦν πὲρ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν, Καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἱεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σόν, καθ' ἐκάστην βοῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε, σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Λαμπὰς ἡ φεραυγῆς, τοῦ ἡλίου ἐκρύβη, ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀναβάντος σου Λόγε, ἡ κτίσις πᾶσα ἔφριξε, καὶ τῷ φόβῳ ἐτρόμαξεν, ἡ δὲ Μήτηρ σου, παρισταμένη ἐβόα, Τέκνον φίλτατον, πῶς ἐκουσίως νεκροῦσαι, τὸ φῶς μου τὸ ἄδυτον!

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμός

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστὴ ῥιον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν ἐπαιρομένην φρένα κατέβαλες, τῆς κακόφρονος αἰρέσεως, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ εὐφρανας.

Ἐν σκηναῖς οὐρανίαις σε, ὁ ἀγωνοθέτης Πάτερ κατώκισε, τὴν ἀνένδοτόν σου ἔνστασιν, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους προσδεξάμενος.

Ἐπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν πεφυλαγμένων ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, διωκόμενος ὑπέμεινας, καὶ προκινδυνεύων διετέλεσας.

Θεοτοκίον

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε τοῦτον δυσώπη σόν, τοῖς ἰκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

«Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, Σῶσον ἡμᾶς, σὺ γάρει Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν».

Ἡ ἔνθεος σκηνώσασα χάρις σοί, θεοφόρε, ποιμένα πιστότατον, τῆς Ἐκκλησίας σὲ ἔδειξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, καὶ τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι, κατηκολούθησας Ἐνδοξε.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σου, διανύσας, θεόφρον ἀπειλήφας, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀντίδοσιν.

Θεοτοκίον

Ἐπάρχουσα πανάγιον τέμενος, ἀπαθείας, τὴν πηγὴν ἐγέννησας, Παρθενομήτορ πανάμωμε.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Νυττόμενος τῷ τερπνῷ, τῶν οὐρανίων πυρσεύματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέλιπες Ὅσιε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, ἐν γῇ τῶν πραέων, ὡς πραότατος ἐπλούτησας.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφημῶν αἰρέσεως, τὸ θεῖον καὶ εὐσεβές, Ὁρθόδοξον φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας, τὴν εἰκόνα σέβειν, τοῦ Σωτῆρος ἀξιάγαστε.

Ὁ πόθος σου πρὸς Θεόν, πεπλήρωται παναοίδιμε, μετέστης γὰρ πρὸς αὐτόν, ἐνθέως γηθόμενος, καὶ νῦν τὰς λαμπρότητας, τῶν Ἁγίων Πάτερ, ἐποπτεύεις καὶ φαιδρότητας.

Θεοτοκίον

Νεκρώσεως καὶ φθοράς, λελύτρωσαι τὸ ἀνθρώπινον, τὸν φύσει ζωοποιόν, ἀσπόρως γὰρ τέτοκας, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν πιστῶν ἀνευφημούντων σε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον

Τῆ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- Χαίρων τελεύτα, Βασίλειε τρισμάκαρ.
- Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὗ χαρὰς πλησθῆς ὄσης.
- Δωδεκάτη Βασίλειε ταφήϊα δύσσαο νεκρός.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ, τῶν Πορφυρογεννήτων, μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγία σορῷ τῶν Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.

Στίχοι

- Ῥίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,
- Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δήμη καὶ Πρωτίωνος.

Στίχοι

- Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,
- Μεθ' οὗ κάραν προύτεινε Δήμης δημίω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος.

Στίχοι

- Εὗρε στεφάνους ἀρτίμητος Ἀρτέμων
- Πρέποντας αὐτοῦ τὴ τετμημένη κάρα.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυῖδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι

- Δούλους Θεοῦ τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους
- Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν Καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὡ τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἣς ἠξίωσαι Παμμάκαρ ἀπολαύειν, ἐν αὐλῷ φωτί, σκηνοῦμενος καὶ μέλπων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέφει τῆς θείας εὐπρεπείας, Παμμακάριστε κοσμίως διαπρέπων, συγχορεύεις βοῶν, ταῖς ἄνω στρατηγίαις, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύστης ὑπάρχων τῆς Τριάδος, μυστηρίων λειτουργὸς ἐπουρανίων, τὸν Δεσπότην ἡμῖν, ἰλέωσαι βοῶσιν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Εὐας τῆς πρώτης τὴν κατάραν, μεταβέβληκας Ἄγνη εἰς εὐλογίαν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γεννήσασα, ᾧ πάντες, Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων, Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Λυπηρῶν τοῦ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως λελυτρωμένοι, τὴν χαρὰν Παμμάκαρ, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον, ἐκομίσω μέλπων, Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατρικῶν δογμάτων, θερμῶς προϊστάμενος τὰς γλωσσαλγίας, τῶν βλασφημῶν Πάτερ, εὐχερῶς διέλυσας ἱεροφάντορ, Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τερπνὸς ὁ τόπος, ἐν ᾧ κατεσκήνωσας Ἱερομύστα! ὧς ὠραῖον Πάτερ, τὸ σὸν ἐνδιαίτημα, ὁ ἐκπληρώσω! Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κυριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Προστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ κεκτὴ μεθ' ἡσὲ Παναγία, καὶ ταῖς σαις πρεσβείαις, τῶν δεινῶν λυτρούμεθα, Χριστῷ βοῶντες, Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἄγνη, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Ἁγίως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου, τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὄντως τετύχηκας.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας, πίστιν τε τηρήσας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασίλειε, δικαιοσύνης ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον.

Ἐφέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς θείας, καὶ τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως, νῦν οὖν πρεσβεῶν μὴ παύση ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Θεοτοκίον

Ῥευστὴν δι' εὐσπλαγγίαν, φύσιν ἐκ γαστρὸς σου, ὁ πλαστουργὸς προσλαβόμενος Ἄχραντε, τῆς ἄφθαρσίας χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσε.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.